

да устѣпи на Русія Азофъ и когато видѣ крѣпоститѣ, съ които са обыколи този градъ, толкозь важенъ за Черното Море. При тѣзи безпокойства скоро са присѣдинихъ и други.

Казацитѣ въ Украйна завьсѣхъ отъ Русія и тѣхныйтъ Гетманъ бѣше са побунилъ и бѣше зель стѣрната на шведскыя царь Карла XII. Разбиты при Полтава, двамата съюзници побѣгнахъ въ Турція и попросихъ отъ Султана прибѣжище. За да иска ужъ Гетмана, Петръ бѣше проводилъ една ескадра, която са приближи дори до Цариградъ. Тогазъ са сѣтихъ Турцитѣ, какъвъ страшенъ неприятель имъ са появява и до колко трѣба да са пазѣтъ отъ него.

Карлъ XII бѣше са установилъ на Бендеръ и отъ тамъ работѣше да потикне Турція къмъ бой съ Русія. Дивантъ са двоумѣше, въ когато са появи руската ескадра, нерѣштелността са дигна и войната са обѣви.

Туй рѣшеніе никакъ не уплаши Петра Великій. Между туй тѣзь война бѣше за него твърдъ пагубна. Той са разби отъ Турцитѣ при рѣка Прутъ и са принуди да приеме тежкытъ условія на мира на Фалксенъ. По съгласіята на този миръ Русія са задѣлжи да повърне Азофъ, да съсине пристанището на Таганрокъ и крѣпоститѣ, които тя бѣше издигнала по границытъ на Турція.

На чело на една голѣма войска и придруженъ отъ жена си и отъ придворнытъ, Петръ прѣмнина въ Молдова и почнахъ неприятелскытъ дѣйствія съ голѣмо самоувѣреніе. Туй обаче го постави въ таквози затруднително положеніе, щото трѣбаше или да са прѣдаде на Турцитѣ, които го бѣхъ заградили, или да умре съ всичката си войска отъ гладъ и отъ турското орѣжіе. Само помощта на жена му го избави отъ явното погнванѣе. Тя го съвѣтѣ да прѣстѣпи до прѣговоры за миръ и до подкупы, за които и поднесе всичкытъ си скъпоцѣнны украшенія. Тѣй са склучи мирътъ на Фалксенъ, тойто заключаваше и условіята — Русія да са не мѣси въ дѣлата на Поляцитѣ, на Казацитѣ и на Татарытъ.

Карлъ XII не одобри този миръ и най-послѣ умори